

139

13

AD
GENESEOS CAP. XI: 1—9.
OBSERVATIONES

QUAS
VENIA AMPL. ORD. PHILOS. UPSAL.

PRÆSIDIĒ
G U S T A V O K N Ö S
S. TH. DOCT.
LITT. ORIENTAL. PROF. REG. ET ORD.

PRO EXERCITIO

P. P.

JOH. ULRIC KLINTBERG
Gothlandus, Stip. Burmeist.

IN AUDIT. GUST. DIE IX NOVEMBR. MDCCCXXXII.

H. A. M. S.

UPSALIÆ,
EXCUDEBANT REGIE ACADEMIÆ TYPOGRAPHI.

AD

GENESIS OF THE HUMAN
CHARACTERISTICS

PAUL

THE AMERICAN OLD TESTAMENT
TRANSLATED BY JAMES
CUNNINGTON

CITATION OF

THE AMERICAN OLD TESTAMENT
TRANSLATED BY JAMES

Praeceptor i et Amico

pia semper mente colendo

Sacrum

voluit, debuit

Joh. ULR. KLINTBERG.

Optimis Parentibus

Pietas Filii.

AD GEN. XI: 1—9.

CAP. XI. Vers. 1—3.

Vetus: Och all världen hade enahanda tungo och mål.
Då de nu drogo öster ut, funno de en plan uti Sinear land,
och bodde der. Och sade till hvarannan: Kommer, låter oss
slå tegel och brånnna. Och togo tegel för sten och ler för kalk.
Novus: I början var öfverallt e. tungomål och öfverens-
stämmande talesätt. Men när människorna flyttade ifrån ö-
ster, och funno ett vidsträckt fält i landet S., satte de sig ned
derstådes, — — slå och brånnna tegel. Teglet brukades af
dem, i stället för sten, och jordbecket, i stället för kalkbruk.

In vertendo וְרָבָן Lutherum, qui habet gegen O-
sten, secutus est Vetus Nostras. Neque ita redi pos-
se negamus, nisi hic vocabulo וְ junctum fuisset. Re-
ctius Novus, cui favent plerique antiqui interpretes;
præter Onkelosum, vertentem: a prima eorum sede. In
reddendo vocabulo וְ, quod hic nihil aliud significare
potest ac manere vel sedes figere, ωσερον προτερον quoddam
commisso videtur Vetus, quod correxit Novus. Sed
ne toties, nulla re vera urgente necessitate, pro ea-
dem dictione hebræa diversas reponamus Svecanas;
antiquitatem redolenti simplicitati pariter ac brevitati

consulentes, in Vetere acquiescimus. Dictionem בְּשָׁרֶפֶת uterque vertit brānnā, neque ab hac unice explorata vocabuli שְׁרֵפָה significatione recedere audemus, vertendo τορκά, repugnantibus vetustis interpretibus, præsertim cum e. c. LXX diserte addant vocem πυρ. Notum est, populos orientales in construendis ædificiis præcipue uti lateribus sole exustis; sed haud improbabilem videtur Michaëlis adferre rationem, cur Babylo-nii potius lateres igne coctos adhibuerint, cum sole modo exusti, propter frequentem & diuturnam Euphratis inundationem, nullius fuissent usus, quippe qui aqua mollescant & dissolvantur. Quod ferunt, planitem Sinear carere silva, unde ad coquendos lateres pertinentur ligna, vix obstat, cum inde non confici possit, eandem silva semper caruisse. Si vero exploratum esset, vel hodie existare rudera turris Babylonicae, cuius hic mentio fit, ibique conspicili lateres non nisi sole exustos, res ad liquidum perducta esset; sed de his dubitare, atque magis minusve probabilem conjecturam quandam suspicari licebit. Quod ad vocabulum מִשְׁרָב adtinet, quod LXX reddunt ἀσθαλτος, Novum in eo vertendo interpretem Veteri præferendum

esse, res ipsa pluraque monumenta vetusta docent.
Vertimus igitur: Och hela jorden var ett enda tungomål
och ett enda språk. Och det skedde, då de drogo ifrån öster,
funno de en slätt uti landet Sinear, och bodde der. Och de
sade, den ene till den andra: *Up!* låt om oss slå tegel och
bränna dem. Och dem var tegel för sten, och jordbeek var
dem för kalkbruk.

Verf. 4.

Vetus: Och sade: Kommer, läter oss bygga en stad
och et torn, hvilket högd skall räcka up i himmelen, at vi
möge göra oss et namn; förti vi varde till äventyrs spridde
ut i all land. **Novus:** De sade: — — stad åt oss, och —
spets räcke upp till skyarna: görom oss ett högt märke, på
det vi ej må kringpridas öfver hela jorden.

Si cum sine, ne dispergerentur, jungitur δω ut
medium, hoc explicari nequit de nomine, seu fama &
gloria turris exstructione paranda; unde cum Perizo-
nio Dathe, cui favet Novus interpres, ex Jes. 55, 13 &
2 Sam. 8, 13, ubi δω significat monumentum, vel si-
gnum nominis atque memoriae facti cuiusdam conser-
vandæ caussa erectum, concludit, id quoque simplici-

ter significare signum quodvis, hic vero signum, quo
eminus conspecto turris exstructores, per pascua &
prata vagantes, facile sedes suas reperire possent. Quod
tamen inde confici nequit. Potest fama esse alter fi-
nis, alter ne dispergerentur, sede fixa comparata in
urbe condenda. Vetus, Lutherum secutus, $\tau\delta$ accipit
pro particula dubitantis vel male ominantis, adeo ut
scopus tantum esset memoria posteris monumento eri-
gendo commendanda, priusquam dissiparentur, quod
futurum præsenserint. Ita LXX πρὸ τῷ διασπαγῆναι
ημᾶς, & inde Vulg. antequam dividamur. — Nos: Och de
sade: Up! byggom oss en stad och ett torn, med dess spets
up till himmelen, och gör om oss ett namn, at vi icke varde
förfikingrade öfver hela jorden.

Vers. 5—7.

Vetus: Då steg Herren neder, at han skulle se staden
och tornet, som människornes barn bygde. Och Herren sade:
si, det är enahanda folk, och enahanda mål ibland dem alla;
och hafva detta begynt at göra: de varda icke afflatande af alt
det de hafva sig företagit at göra. Kommer, låter oss sliga
neder och förbiстра der deras tungomål, så att ingen skall för-

flå dens andras mål. **Novus:** Att bese denna staden och detta tornet, som Adams barn byggde, nedsteg Herren och saðe: ånnu är det ett folk, alle tala ett tungomål: detta hafva de begynt; de återvända icke förr, än allt blifver verkfullt, som de företaget sig. Låt os nedstiga, deras tungomål skall så förvirras, att den ene icke värder hörande hvad den andre säger.

Nos: Då steg Jehova ned till att se staden och tornet, som människornas söner byggde. Och Jehova saðe: S! det är ett enda folk, och de hafva alle ett enda tungomål. Detta hafva de begynt göra; och nu varda de icke förhindrade från allt, hvad de tänkt göra. Up, låt om os stiga ned och der förvirra deras tungomål, att de icke förstå den ene den andres tungomål. — אָרֶם collective significat homines, nec alium habet pluralem quam בְּנֵי אָרֶם, quod simpliciter verti posset människor, hic addito articulo, människorne vel människornes söner, non vero filii Adami, cum nomini proprio viri numquam præponatur articulus. Extrema versus 6. forte ita reddenda: och snart afhållas (vel: afstå) de ej mer från något, som de företaga sig at göra. Ita de Wette: und nunmehr werden sie von nichts ablassen,

was sie ersinnen zu thun, & Vater: und künftig (nämlich), wenn sie dies erreichen) werden sie von Nichts abgehalten werden.

Vers. 8, 9.

Vetus: Och så fökingrade Herren dem dädan i all land, så att de återvändde bygga staden. Deraföre kallades hans namn Babel, ty att Herren der förbistrade all lands tungomål. Och Herren spridde dem dädan ut i all land. Novus: Ifrån den na orten förfokingrade Herren dem öfver hela jorden, så att de icke mer kunde fortfara, att bygga staden. Deraföre kallas han ock Babel, efter Herren der förvirrade människornas tungomål. Herren kring spridde dem derifrån öfver hela jorden.

Nos: Så förfokingrade Jehova dem derifrån öfver hela jorden, och de upphörde att bygga staden. Deraföre kallas dess namn Babel; ty der förvirrade Jehova hela jordens tungomål. Och derifrån förfokingrade dem Jehova öfver hela jorden.
